

Élete utolsó éveiben a Nyolcórui Ujságnak volt főmunkatársa és tekintélyes kritikusa. Koporsója fölött Szász Károly, Nagymagyarország utolsó képviselőházi elnöke mondott költői szárnyalású búcsúztatót.

**Liptai Irén**, színésznő, sz. 1880. nov. 30-án, Kisbéren. Színpadra lépett 1895. okt. havában, Bokody Antal színigazgatónál.

**Liptai Lajos**, színész, sz. 1853-ban, Nagyfalun, megh. 1910. nov. 2-án, Budapesten. Színésszé lett 1873-ban, Bokody Antalnál. 1880-ban Aradon működik. 1883-ban Pesti—Polgár társasagazgatóknál, 1884-ben Polgárnál, 1885-ben Kócsi Lajosnál, 1889—91-ben Egri Kálmánnál. 1891-ben Deréki Antalnál, 1894-ben Szalkai Lajosnál, 1900-tól Szabadhegyi Aladárnál, stb. Mint komikusszínészt mindenütt kedvelték, sőt öreg korában is a vidék ismertebb színészei között emlegették. 1907. jan. 1-én nyugalmomba vonult. — Neje: Kovács Erzsébet, komika, sz. 1855-ben. Színipályára lépett 1871-ben. Mint nyugdíjas húnyt el 1922. szept. 1-én, Szabadkán. — Fia: L. Lajos, hősi halált halt. — Leánya: L. Rózsi, sz. 1897. jún. 5-én, Szolnokon.

**Liptai Laura**, énekesnő. (Lásd: ifj. Bács Károlyné.)

**Liptai Mária**, (férjezett Dugonicsné), színésznő, az úttörő első magyar színtársulat tagja, 1792. dec. 23-ától, ahova havi 26 forintba szerződött. 1794. jún. 25-én a »Sophia« c. színműből a reá kiosztott szerepet nem akarta elvállalni és a renitens Schy Ferenc (L. o.) pártjára állt. Viszont Schy a L. udvarlót bújta fel a társulat tagjai ellen. A fent említett napon színre került a »Sophia« és a nyílt színen arra kérte L. a közönséget, hogy most már adjanak neki elégtételt. Ezen önkényes és törvénybe ütköző cselekedetért a helytartóság fogságra ítélte. Podmaniczky József báró, a színtársulatnak a vármegye által kinevezett igazgatója csak úgy volt hajlandó L.-nak a büntetését elengedni, ha a nyílt színen bocsánatot kér a közönségtől és a pályatársaitól, azzal a szöveggel, melyet az igazgató írt elő. De L.

épp az ellenkezőjét mondta el! Erre ki-tört a botrány a társulat ellen. A sok botrány előidézte a kezdő magyar színtársulat felbomlását. — 1795-ben írt egy színdarabot: »A tékozló vagy az elfajultság tüköre« címmel. — 1811. jan. 22-én kelt cessionális levele értelmében járandó gázsiját Ernyi Alojzának és Antóniának engedte át. — További működése ismeretlen.

**Liptai Sándor**, színész, 1858-ban lett a Nemzeti Színház tagja, onnan Molnár György népszínházához szerződött, majd 1860-ban Jászberényben városi kiadó lett, de gyenge szemei miatt állásától meg kellett válnia. Megh. 1886. nov. havában. — Neje: Liptai Sándorné, szintén a budai népszínház tagja volt; megh. 1886. okt. havában. — Leányuk: Bács Károlyné Liptai Laura (L. o.) szép és kedvelt vidéki operetténekesnő.

**Liptai (Lipták) Zoltán**, színész, sz. 1861-ben, Pécelen, megh. 1882. ápr. 4-én, Siklóson. Színpadra lépett 1875-ben, Biró Sándor színigazgatónál. — Neje: Krescsányi Flóra, színésznő. (L. o.)

**Liptay Károly**, hirlapíró, sz. 1873. január 27-én, Miskolcon. Atyja: Liptay Emil, az Első Magyar Varrógépgyár megalapítója. Anyja: Königstein Matild. (Öccse: Liptai Imre, aki maga is nagy sikereket ért színdarabjaival.) (Lásd L. I. címszó alatt.) Liptay Károly iskoláit 1892-ben Szegeden végezte, a kegyesrendi főgimnáziumban, ahol érettségi vizsgálatát olyan kitűnő eredménnyel tette le, hogy erről, valamint a gimnáziumi önképzőköri záró-matinén kihirdetett azon eredményéről, hogy valamennyi pályatételt Liptay nyerte meg 800 diák között, az egész nagy magyar metropolis sokáig beszélt. Elcinte, különösen a szülők kívánságára, a budapesti egyetem jogi szakára iratkozott be és itt abszolutóriumot is szerzett. Jogvégzettségét azonban nem akarta jövőjének választani, mert az irodalom és a hirlapírás ellenállhatatlanul vonzották. Mint kezdő, a »Szegedi Híradó«-nál működött, a kitűnő zurnalizsta: Kemechey Jenő útmutatása mellett. Különösen mint croquis-író vált ki. Ezeket Carolus néven írta és valamennyi vidéki lap sietve áttollózta, mert a Carolus-humoreszkek